

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 37Ek/319/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120239320
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120239320.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnených: 1./ W. práv. zast.: JUDr. Daniel Šintaj, advokát, so sídlom Advokátskej Komenského 10C, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 190 771, proti povinnému: X., na vymoženie pohľadávky vo výške 1 556,87 eura a trov exekúcie, vykonávanej súdnym exekútorom: Mgr. Jozef Deák, so sídlom exekútorského úradu Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, pod sp. zn. 367EX 130/20, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Ek/319/2020 zo dňa 5. januára 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Ek/319/2020 zo dňa 5. januára 2021, **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „vyšší súdny úradník“) uznesením sp. zn. 37Ek/319/2020 zo dňa 5. januára 2021 rozhodol, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietla.
2. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, povinný v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť.
3. Sudca k veci udáva nasledovné:
4. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.
5. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.
6. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.
7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.
8. Po preštudovaní veci sa sudca stotožnil s dôvodmi uvedenými vyšším súdnym úradníkom v napadnutom rozhodnutí a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, aplikujúc pritom ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku.

9. Sudca zdôrazňuje, že v exekučných konaniach začatých po 31. 03. 2017 zákon rozlišuje tri možné spôsoby ukončenia exekúcie, a to:

- a) rozhodnutím exekučného súdu,
- b) rozhodnutím povereného súdneho exekútora a
- c) zo zákona.

Exekučný súd o zastavení exekúcie rozhoduje v sporných prípadoch, ktoré prináleží posúdiť výlučne súdu a nie iba poverenému súdnemu exekútorovi. Ustanovenie § 61k (zastavenie exekúcie súdom) upravuje tie najvšeobecnejšie formulované dôvody pre zastavenie exekúcie, ktoré vyplývajú jednak z tej skutočnosti, že exekučný súd síce preskúmava exekučný titul z úradnej povinnosti už v štádiu posudzovania návrhu na vykonanie exekúcie (t. j. pri rozhodovaní o vydaní alebo nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie), avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať dôvody, z ktorých bude vyplývať, že exekúcia sa ani nemala začať. Je pravdou, že súd musí exekúciu zastaviť aj v prípade, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, /§61k ods. 1 písm. a)/, napr. splnenie dlhu, avšak musí ísť o splnenie dlhu, ktoré nastalo po vydaní exekučného titulu a mimo rámca vykonávania exekúcie, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Ak dôjde k splneniu po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, návrh bol podaný dôvodne a teda nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. Prípadné čiastočné úhrady plnenia povinným vykonávané po dôvodne začatej exekúcie, nie sú dôvodom na úplné resp. čiastočné zastavenie exekúcie súdom. Uvedené úhrady eviduje súdny exekútor a v prípade úhrady celého vymáhaného plnenia vydá Upovedomenie o ukončení exekúcie.

10. Nad rámec uvedeného, sudca k sťažnosti povinnej poukazuje na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorej povinný musí uviesť a uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Z predmetného ustanovenia zákona je preto zrejmé, že pri rozhodovaní súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (ako aj o sťažnosti povinného) sú podstatné tie právne skutočnosti, ktoré povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie a nastali do dňa podania tohto jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Prípadné ďalšie tvrdenia povinného reagujúce na vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, príp. uvedené iba v sťažnosti, sú pre rozhodovanie súdu irelevantné. Pre úplnosť sudca uvádza, že povinný má možnosť v priebehu exekúcie podať aj ďalšie návrhy na zastavenie exekúcie a to v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Tieto však nemajú odkladný účinok.

11. Súd rešpektujúc dôležitosť právnej teórie a právnych pojmov k uvedenému dodáva, že súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia reagovať na všetky namietané skutočnosti a dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou. V tomto rozsahu súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 19. mája 2009, sp. zn. II. ÚS 200/09, z právnej vety ktorého vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby spravodlivé súdne rozhodnutie reagovalo na podstatné a relevantné argumenty účastníka konania, a aby mu dalo jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétneho právneho problému (obdobne napr. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07). V obdobnom znení je aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, v rámci ktorého ústavný súd uviedol, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (porov. v tomto zmysle IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 32/07), najmä s ustanovením § 157 ods. 2 OSP (v súčasnosti § 220 CSP), v ktorom sú upravené náležitosti odôvodnenia.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.